

KABALA KOOLI NOORTE HÄÄL

juuni 2009

Ongi aeg sellele õppeaastale joon alla tõmmata. Aasta on läinud kiiresti ja ju on igapähe mingi üritus, märksõna või tegu, mis jääb meelde just sellest aastast.

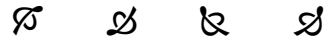
Mis aga toimus 4. veerandil? Kohe veerandi alguses anti välja traditsiooniliselt „Aerobikakuninganna” tiitel. Aprilli alguses käisid algklassid energiakeskuses ja 5.-6. klass pidas ajalootunni kunstimuuseumis. Lõppes ka koolidevaheline läbi aasta kestnud eesti keele, kirjanduse ja kultuuri võistlusmäng. Kevadele kohaselt peeti mai alguses õueõppe nädalat, millele andis toreda avalöögi lasteaia ja nooremate õpilaste reis Pokumaale ning mille raames käisid vanemate klasside õpilased Matsalus kevadet tervitamas ja Võrtsjärve ääres veeluga tutvumas. Loomulikult peeti ka väga erinevaid tunde ka meie enda kooli ümbruses. Lasteaia vanem rühm ning 1.-2. klass käisid ka loomaaias.

Kõikide nende erinevate tegevuste kõrval jõuti veel ka usinasti õppida, sest maikuuksse jäävad nii 3. kui ka 6. klassi taseme-tööd ning 8. klassi üleminekueksam. 4. klassi lapsed õppisid hoolega liiklust, sest neil oli võimalus teha jalgratturieksam. Üheksandikud valmistusid aga juba hoolega lõpueksamiteks ja tegid erinevates ainetes proovitöid ja kokkuvõtvaid kontrolltöid.

28. mail heliseski meie kooli kõige vanematele viimane koolikell. Kõigil teistel algas väljateenitud suvepuhkus 3. juunil.

Ees ootab suvi oma toredade ettevõtmistega. Ilusat suve kõigile!

Meediaringi juhendaja Signe Talisoo

Kõik inimesed on sündinud
sinise mere ääres

Kõikide isad
on kummargil kangaspuude kohal
kudumas kangast
lastele jätkata

Kõik lapsed jooksevad kangaspuude
lõginast sinise mere kaldale vahtima
varbad vees
laevade kadumist silmapiiri taha

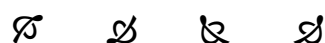
Sest lapsed peavad sinna jooksuma
ja laevad peavad sinna kaduma
ja varbad peavad saama märjaks

Ja kõik asuvad teele
sest kõik peavad asuma teele

Kõik
Mõni kõikide
vähesed paljude
igäüks iseenese jaoks
Sest igäüks peab avastama oma maailma

/Jaan Kross/

Kogu koolipere poolt 19. lennu lõpetajatele
tuult tiibadesse!

Energiakeskuses

Me käisime 2. aprillil 1.-4. klassiga energiakeskuses. Seal oli väga huvitav.

Kõigepealt läksime planetaariumisse. Seal toimus šõu. Me istusime matt-toolidele ja sõitsime maa pealt kosmosesse. Meile näidati kuud ja igasuguseid planeete. Samuti näidati tähtkujusid ja Suurt ning Väikest Vankrit. Siis lahkusime sellest ruumist.

Aga see ei olnud veel kõik. Me saime iga masinaga mängida. Näiteks oli seal üks lint ja me jooksime selle peal, õigemini saime sellega treenida. Siis me läksime Liisiga arvuti juurde. Sellel oli kaks vänta küljes. Ma väntasin sellega ja mulle tuli internet ette. Üldse oli seal palju väga erinevaid masinaid. Mulle meeldis väga üks ruum, kuhu pidi sisse minema ja siis hakkasid riided helendama.

Energiakeskuses oli väga huvitav.

Gerda Blande, 3. klass

Ajalootund kunstimuuseumis

Me käisime 3. aprillil Tallinnas. Kui me Tallinnasse jõudsim, läksime läbi Kadrioru pargi kunstimuuseumi. Seal räägiti meile, kuidas elati vanal ajal Egiptuses. Pärast kontrolliti, mis meile meelde jäi. Me tegime ühe testi. Kui test tehtud oli, saime me hieroglüüfidega oma nime savitahvlile kirjutada. See oli vahva.

Pärast läksime me edasi Peeter I muuseumi, kus räägiti meile Peeter I ajast. Me nägime tube, kus Peeter I sõi, magas, ja kööki, kus talle süüa tehti.

Lõpuks läksime Russalka juurest bussi peale. Mulle meeldis Tallinnas. Seal oli äge.

Sander Talisoo, 6. klass

Eesti keele viktoriinil

Meie käisime novembrist aprillini eesti keele, kirjanduse ja kultuuriloo viktoriinil. Kooli esindamas olid mina, Liisi, Kätlin, Kadi ja Krislin. See viktoriin toimus igal kuul ühe korra Rapla Ühisgümnaasiumis. Tavaliselt kuu algul. Küsimusi esitati kuues valdkonnas: 1 kultuur, 2 kirjandus, 3 eesti keel, 4 kodulugu, 5 uudiskirjandus ja 6 Nädaline.

Iga kool Rapla maakonnast oli saatnud viis õpilast võistlema. Üks võistkonna liige pidi veeretama täringut ja kui tuli täringule 5 silma, siis oli küsimus uudiskirjanduse kohta ja sama teiste numbritega. Võistkond, kes oli veeretanud, pidi ka suuliselt vastama. Iga kord enne võistlust pidi 4 raamatut võistkonna peale läbi lugema. Iga kord oli ka toolidele magusat pandud, et võistkonnad saaksid maiustada. Mulle meeldis väga see viktoriin ja tahaks järgmisel aastal ka seal osaleda. Ma pidin lugema raamatuid: "Käru-Kaarel", "Tüdruk, kes armastas teatrit", "Raamatukogunõid Rosaalie", "Ernesto küülikud", "Appi!", "Sanna ja salakütid".

Kokkuvõttes sai esimese koha Valtu põhikool. Meie saime 12. koha. Mõned küsimused olid väga rasked ja nendele ei osanud eriti keegi vastata, aga oli ka väga lihtsaid küsimusi. Kahju, et sellel aastal enam seda viktoriini ei ole!

Aliis Siniroht, 5. klass

Pokumaal

Me käisime 4. mail Pokumaal. Käisid Jõmmu rühm lasteaiast ja 1.-5. klass koolist. Pokumaa asub Võrumaal Kanepi vallas. Seal on väga tore.

Kui hakkasime kooli juurest sõitma, siis oli kell kümme hommikul, aga kohale jõudsime umbes kell kaks päeval. Kui kohale jõudsime, siis sõime suppi ja läksime Pokukotta. Pokukojas sai meisterdada pilli ja joonistada. Pilli meisterdamine maksis 10 krooni. Pokukoda on väga ilus. Seal on puust asjad ja keerdtrepid ning palju lähedaid asju.

Laulsime, mängisime ning tantsisime ka ning riietasime end pokudeks. Pärast seda läksime matkaradadele. Suurel taimerajal me ei käinud, sest see oli liiga pikk ja lasteaiälapsed olid väsinud. Me käisime väikesel taimerajal ja matkamängurajal. Pärast tehti kõigist pilti ja mindi bussi.

Käisime Tammelauri tamme juures ka. Seal sõime jälle suppi, õuna ja küpsist ning jõime morssi. Tammelauri tamm oli väga suur ja ilus. Mulle meeldis. Tammelauri tamm on ka kümnekroonisel rahatähel.

Koju sõites olid kõik väsinud, aga mina mitte. Ma istusin bussis taga ja meil oli väga lõbus. Kuulasime muusikat, laulsime ja natuke lollitasime. Tee peal hakkas sadama ja lõi välku. Koju jõudsime alles kell pool üheksa.

Reis oli lahe ja ma soovitan kõigil Pokumaale minna.

Aliis Siniroht, 5. klass

Reis Matsallu

8. mail toimus reis Matsalu loodusparki. Enne reisi olid kõik väga elevil ja soovisid juba teada saada, mis põnevat meid ees

ootab. Pidime nägema seal palju erinevaid linde ja putukaid, keda muidu on looduses raske märgata või ei näe üldse.

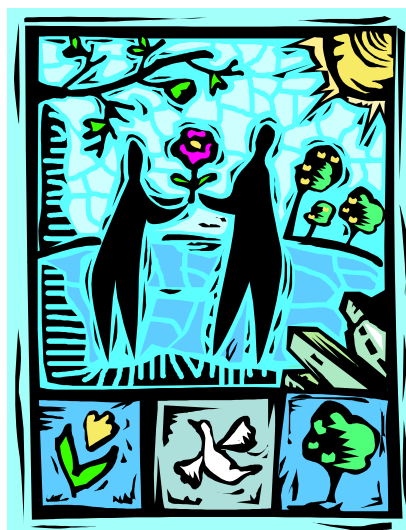
Meie elevus tasus end ära, sest tõepoolest oli Matsalu looduspargis väga palju eriskummalisi linde ja putukaid, kes kõik olid omamoodi ilusad ja huvitavad. Mainimata ei saa jätta ka Matsalu erakordselt ilusat loodust, mis oli puhas ja reostamata.

Päev algas meil väga toredalt: enne matka anti meile väike ülevaade Eestimaa tuntumatest imetajatest, lindudest ja putukatest. Samas saime nende elusuurusi topiseid näha, seega saime asjast täieliku ülevaate.

Pärast toredat vestlust saime minna matkale, kus meile anti kaasa töölehed, binoklid, erinevad määrajad. Matkal läbisime viiekilomeetrise raja. Vahepeal tegime ka väikese pausi, kus saime vaatetornist ümbrust kaeda, veidi keha kinnitada ja puhata.

Igal juhul oli see reis minu arust väga tore ja meeldejääv. Igal loodushuvisel soovitan külastada seda toredat loodusparki.

Kristel Saareleht, 9. klass

Minu loomaaias käik

Kui mina eile (20.05.2009) loomaaias käisin, siis ma nägin seal hästi lähedat miniahvi. Need ahvid olid nii väikesed, et mahtusid ära ka suure inimese peopessa. Aga kuidas ma seda tean? Sest seda oli näha.

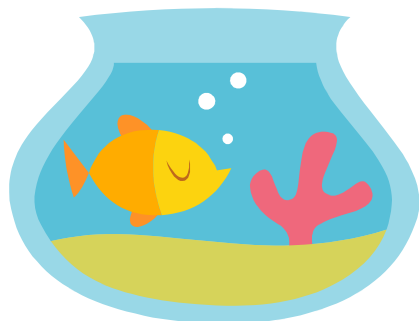
Teised huvitavad loomad olid gepardid ja jõehobud. Ühes majas oli suur ja lai madu ja selle maja nimi oli troopikamaja. Seal troopikamajas oli palju põnevaid loomi ja linde. Loomaaias oli nii, nii palju kiskjaid, näiteks tiiger, lõvi ja leopard. Aga seal oli ka kanguru ja elevant, piison ja pühvel. Seal ma sain näha ka hästi palju ja huvitavaid linde: sookurgi, jaanalinde, papagoisid, luiki ja parte. Seal oli ka üks basseini ja seal ujusid hülged.

Muidu sai kaasa tulla ainult lasteaed ja 1.-2. klass, aga kaasa tuli veel 3. klassist minu vend Kaarel.

Kui me loomaaiast tagasi hakkasime tulema, siis nägime me veel kitse. Üks oli väike tall. Ta oli kogu aeg oma ema juures. Ta ei julgenud oma emast eemale minna.

Ma oleks juba unustanud, et seal olid hästi kihvtid konnad ja kalad. Seal oli ka kuri angerjas. Seal oli terve kalaakvaarium kuldkalu täis. Seal oli üks kala nagu kalapoeg Nemo, samasugune nagu seal multikas.

Anu Piirsalu, 2. klass

Selle õppeaasta III veerandist jäi 1.-2. klassi ja inglise keele õpetaja Katre Lehtmaa lapseootuspuhkusele ja nii saime korraga kaks uut õpetajat. 1.-2. klassi klassiõpetajaks sai Maret Evestus ja inglise keelt tuli andma Salle Nurmetsa. Lasime neil natuke kooliellu sisse elada ja tegime nendega siis väikese intervjuu.

Milline esmamulje oli Teil Kabala Lasteaiast-Põhikoolist?

Õp Maret: Armas, väike, kodune.

Milline oli esmamulje koolist?

Õp Maret: Avar, aga natuke vana ja kulunud. See mulje tekkis sell pärast, et minu eelmiseks töökohaks oli äsja juurdeehituse saanud lasteaed. See oli viimaste aastate parimaks tunnustatud lasteaed. Juurde ehitati neli rühma. See oli ka Eesti suurim lasteaed.

Õp Salle: Kool asub väga ilusa koha peal ja keeleklassist avaneb lausa lummas vaade kadakatele ja püstkojale. Esmamuljet ma hästi ei mäleta, sest maja on tuttav juba varasemast ajast, kuna osalen kohaliku segakoori tegemistes.

Millise mulje on jätnud teile Kabala kooli õpilased?

Õp Salle: Lapsed on nagu lapsed ikka, üldmulje on väga hea. Sõbralikkus võiks olla üks märksõna, mida olen siinsete lastega suheldes kogunud.

Kummas asutuses on lihtsam töötada, kas koolis või lasteaias? Miks?

Õp Maret: Lasteaias on minu jaoks lihtsam, sest olen suurema osa oma elust lasteaias töötanud. Olen õppinud lasteaednikuks ja see osa on minu jaoks selgem. Nõudmised, mis esitatakse koolilastele, on minu jaoks veel tundmatud, kuid tahaks õpetada hästi, arusaadavalt, loovalt.

Milline oli teie kooliaja lemmiktund? Miks?

Õp Maret: Eesti keel ja kirjandus, hiljem aga keemia.

Õp Salle: Kirjandus, sest mulle meeldis (meeldib) väga lugeda. Kunsti ja laulu-tunnid olid ka mõnusad, siis ei pidanud palju pingutama.

Millisest ametist kooli ajal unistasite?

Õp Maret: Kuna õppisin Kohtla-Järve 5. keskkoolis, olin algaastatel veendunud, et lähen tööle keemiatehasesse. Kuna õde ja õemees õppisid ülikoolis keemiat, pakkus nende eeskuju mullegi elevust osaleda keemias. Õde oli praktilal Kohtla-Järve keemiatehase laboris, minagi sain seal vabalt liikuda.

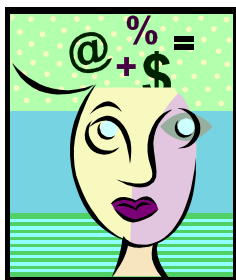
Õp Salle: Mäletan, et lapsena tahtsin saada baleriiniks, aga kooliajal..... ei olnud niisugust kindlat unistust. Õpetajaks saamisest ma küll ei unistanud.

Milline on kõige meelde jäävam sündmus oma kooliajast?

Õp Maret: Kuna olin muusikahuviline ja laulsin naiskooris, käisime tihti laulukooriga esinemas Lätis ja Leningradis. Need reisid koos laulukaaslastega olid väga toredad. Samuti esinemised näiteringiga.

Õp Salle: Osalesin näiteringis ja need esinemised on väga hästi meelde jäänud. Meeles on ka pioneeriks saamine, olin väga uhke oma punase kaelarätiku üle.

Intervjueris Andri Nõmm, 9. klass

Kool, kus mulle meeldiks õppida

Igatihel on oma unistused, kus ta tahab õppida ja missugune on kool, kus talle meeldiks õppida. Nii ka minul.

Missugune peaks olema minu unistuste kool? Mina arvan, et kõige tähtsam on keskkond ja inimesed, kellega ma koos õpin. Nad peavad olema sõbralikud, abivalmis ja alati vastutulelikud.

Minu unistuste koolis peaks puuduma täielikult ükskõik missugune vägivald. Kui praegu on koole, kus esineb kiusamist ja norimist, siis minu unistuste koolis on see kõik välistatud. Sest ainult siis on tore ja hea alustatda iga päev oma kooliteed.

Minu unistuste koolis peaksid õpetajad olema vastutulelikud. Selleks, et õppetöö edeneks, on oluline, et õpetaja ja õpilase vaheline koostöö sujuks hästi. Kui õpilasel on mure, siis ma arvan, et tal peaks olema alati õigus pöörduda siis oma murega õpetaja poole, kes teda ka kohe aitab.

Minu unistuste koolis on õpetajad ka väga usaldusväärased. Kui kellelgi on probleeme oma eluga, siis õpetaja on see, kes teda ära kuulab ja vajadusel head nõu annab. See näitab õpilasele ka seda, et kool ei ole ainult õppimise koht, vaid ta võib sealt leida ka häid sõpru nii õpilaste kui õpetajate seast. Minu kool oleks paik, kuhu alati on hea minna.

Kuigi minu unistuste koolis peaksid olema tähtsal kohal suhtlemine ja vastutulelikkus, on minu arust tähtis ka see, et kool oleks turvaline. Koolis ei tohi olla midagi eluohtlikku ega asju, mis võiksid kahjustada õpilase tervist. Tal peaks olema igas mõttes turvaline ja hea olla.

Minu unistuste koolis on siis olulisel kohal turvaline keskkond, sõbralikud ja vastutulelikud inimesed, usaldus ning õpetaja ja õpilase vaheline hea koostöö.

Ma olen kindel, et ma olen leidnud endale oma unistuste kooli ja see on Kabala Lasteaed-Põhikool. See kool on mulle väga armsaks saanud ja selles koolis on palju toredaid inimesi, kellest ma väga hoolin. Siis on inimestel olemas kõik head omadused, mida ma ootan, et õppetöö hästi sujuks. Minu kool on turvaline ja sinna võib minna ükskõik millise murega, teades, et mind kuulatakse alati ära ja aidatakse. Selline ongi siis minu unistuste kool.

Kristel Saareleht, 9. klass

Kool, kus ma tahaksin õppida

Missuguses koolis ma tahaksin õppida? Millised oleksid õpetajad? Kui palju neid oleks? Millised oleksid huviringid?

Kool, kus ma tahaksin õppida, peaks olema sõbralike, heatahtlike ning viisakate õpetajate, õpilaste ja koolitöötajatega. Õpilaste arv koolis ei ole minu jaoks eriti tähtis, aga klassis võiks õpilasi olla umbes 20. Igale õppeainele võiks olla oma õpetaja. Kõikidel kooliõpilastel on koolivorm, mis koosneks tüdrukutel kleitidest (külmal ajal püksid) ja kingadest ning poistel pikkadest või lühikestest pükstest ja valgest pluusist. Ka õpetajatel võiks olla koolivorm. See koosneks seelikust või pükstest, valgest pluusist, pintsakust ja kingadest.

Kool peaks olema värvitud heledates ja soojades toonides. Kindlasti peaks olema puhkenurk, kus saaks vahetundidel raamatut lugeda, televiisorit vaadata, niisama kott-toolidel istuda ja sõpradega juttu ajada. Huviringidest võiks olla koolis laulu-, spordi-, käsitöö- ja näiteringid. Kindlasti oleks tore, kui koolil on oma muusikabänd. Laulmiseks oleks oma ruum, kus koos harjutaksime laulmist.

Sportimiseks oleks suur võimla erinevate jooksuradadega ja jõusaaliga.

Näiteringi ruumis on kindlasti väike lava, prožektorid, mugavad toolid. Õpilasesindusse kuuluksid õpilased, kes õpivad hästi, on korralikud, aktiivsed ja käituvad viisakalt. Üritusi oleks palju ja erinevaid. Igale kalendritähtpäevale võiks olla oma kindel üritus ja koolipäevad oleksid sisustatud millegi põnevaga.

Sellises koolis oleks mul hea ja mõnus õppida ja kindlasti teeksin kõik selleks, et kõigil teistel ka seal hea oleks.

Eliko Talisoo, 8. klass

Selle aasta 9. klassi eesti keele ja kirjanduse lõpueksami lühikirjandi teema oli „Mida hindan õpetajas?“. See teema haakub natuke eelmiste arvamustega ja nii ongi kohe hea edasi minna. Lõpetajate kirjanditest on võetud vaid katkeid, nimesid all ei ole. Ehk tunneb mõni õpilane ka enda mõtteid ära.

Mida hindan õpetajas?

Nüüd, kui olen koolis käinud üheksa väga toredat aastat ning selle ajaga näinud väga palju erinevaid õpetajaid, hindan õpetajas eelkõige tema professionaalsust.

Kuigi õpetajad on iseloomult erinevad, leidub neil ka sarnaseid omadusi. Üheks selliseks tunnuseks on abivalmidus. Ma arvan, et õpetaja, kes pole abivalmismis, ei vääri õpetaja tiitlit, sest kui õpilasel on probleeme mõningate ülesannete lahendamisel või on tal jäänud miski arusaamatuks, peaks just õpetaja olema see, kes teda aitaks. Enamjaolt õpetajad sellised ongi.

Väga tähtis on kindlasti ka see, et õpetaja oleks oma ainele pühendunud ning teeks selle tunnis õpilastele kergesti arusaadavaks. Vastasel juhul ei saa ka õpilased aimest midagi aru.

Hea õpetaja aitab, kuulab, annab nõu ja hoolitseb õpilaste heaolu eest. Tundides ei karju, kui see pole just hädavajalik, ning kohtleb kõiki võrdselt. Ma ei hinda õpetajas seda, kas ta on noor või vana või milline ta välja näeb, tähtis on see, kuidas õpetaja käitub. Ta peaks oma ainet oskama seletada nii, et see oleks lihtne ja mitte igav.

Ma mäletan siiani, kuidas mu esimene klassijuhataja pingutas selle nimel, et õpilastel oleks tore ja mõnus koolis olla. Ta suutis meie tunnid väga huvitavaks ja fantastiliselt mõnusaks muuta. Me saime alati tundides oma arvamust avaldada ja see oli minu meelest tore ning lõbus. Ma hindan siiani oma esimese klassijuhataja pingutusi, sest need mälestused temast on siiani meeles ning tema säravus ja suurepärase õpetamisviisi ei unune iialgi.

Õpetajas hindan ka austust enda ja teiste vastu, õpetaja peaks arvama endast hästi. Õpetajal peab olema kohusetunne ja täpsus, et ikka õigel ajal kooli jõuaks. Õpetaja

peab enda eest hoolitsema, tuleks kooli puhaste riidetega ja kammitud juustega.

Õpetaja on õpilastele suureks eeskujuks. Palju hindan seda, kui õpetaja töötab klassis kõigi õpialstega, mitte ei vaata ilusa näo järgi, kellele rohkem tegeleda. Õpetaja peab pühendama oma aega kõigile klassis olevatele õpilastele enam-vähem sama palju. Hea õpetaja peab oskama suhelda ka nende õpilastega, kellel on probleeme ja kes tunnis teisi kaasõpilasi õppimises segavad. Kaasõpilastel on vaja head õppimiskeskkonda, kus on hea õppida. Selleks peabki õpetaja probleemidega õpilastega hästi suhtlema ning halvad vead parandama.

Ma hindan seda, kui tark õpetaja tegelikult on. Ma olen seda mitu korda mõelnud ja sõpradega rääkinud, kuidas nad suudavad kõiki reegleid ja valemuid pähe õppida ning meelde jätta. See on minu meelest väga suur anne, kuna paljud inimesed ei suuda nii meelde jätta nagu õpetajad.

Ma hindan õpetajas seda, kuidas ta jõuab nii palju teha. Õpetajal on koolikohustused ja veel kodus on vaja oma pere eest hoolitseda. Ma saan aru, kui õpetajal on kiire ja tal ei ole aega minuga vestelda. Paljud õpetajad on veel sellised, kes organiseerivad paljudesse kohtadesse õppereise ja see on suur pluss õpetaja juures.

Ma võin öelda, et kõik need üheksa aastat, mis koolis on käidud, olen õppinud oma õpetajaid hindama, aga kõige rohkem, mida õpetajas hindan, ongi see, et õpetaja on mind alati aidanud, hästi õpetanud ja lohutanud ning jään õpetajatele alati selle koha pealt tänulikuks.

Kui näiteks on õpilasel õppimisega raskusi, loodan siiralt õpetaja toetust. Kui õpilane ei oska tunnis kaasa teha, siis tuleb õpetaja käest alati abi küsida. Kui õpilane ikka ei oska, siis loodan, et õpetaja annab oma vabast ajast väikse tüki õpilasele.

Õpetajas on palju asju, mida hinnata, näiteks närvid. No need on neil ikka päris head. Mina küll ei suudaks olla õpetaja, kui minusugused õpilased käiksid koolis. Õpetajat tuleb austada, sest see on tänuväärne töö, kuna väga paljud inimesed ei suudakski sellist tööd teha. Õpetaja juures tuleb kõike hinnata, välja arvatud välimust, kuna see on kõige vähem õppimise juures tähtis.

Õpetajad on ka vastutulelikud, kui neid hinnata ja tunnis korralikult käituda. Näiteks saad tööd kahe või ühe ja see aeg, millal sai seda tööd vastata, on möödas, aga õpetaja lubab selle ikka järele teha. Õpilased peaksid üldse õpetajasse hästi suhtuma ja õpetajaid hindama, sest ega iga inimene ei suudaks iga päev end mingi õpilase pärast närvi ajada.

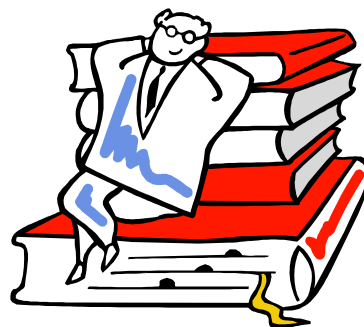
Õpetajas hindan tema suhtumist, aitamist, kui seda on vaja. Õpetajat, kes hindab ja suhtub kõigisse võrdselt, ilma eelistuseta, kes ei eelista kindlaid õpilasi, hindan kõige rohkem. Ausus on kõige põhilisem.

Minu kui õpilase hea õppeedukus sõltub õpetajast, kes meid õpetab. Õpetajas hindan ma väga seda, mida ta välja ei näita, aga ma tean, et õpetaja austab meid ja meie teda. Ma tean ka seda, et õpetaja on väarikas, viisakas ning väga abivalmis inimene, kes väärrib samasugust elu nagu meie kõik.

Mind paneb vahel imestama, kuidas õpetajad suudavad rasketes olukordades rahulikult jääda. Kui terve klass lärmab, siis suudab õpetaja rahulikult seletada, miks talle

selline lärm ei meeldi. Näiteks on inglise keele tund. Ma räägin koos oma sõbraga eilsest jalgpallikohtumisest. Kuna lärm on üsna suureks läinud, tuleb õpetaja meie juurde ja seletab, miks talle ei meeldi, kui me niimoodi lobiseme.

Veel hindan ma õpetajas tema hinnete panemist. Minu meelest hindavad nad kõiki õpilasi ausalt. Mul tuleks küll tahtmine mõnele segajale halvem hinne panna, kuid õpetajad seda ei tee, sest nad on erapooletud. Näiteks segasin ma eelmisel korral füüsika tunni pidamist. Õpetaja võtab mind järgmisel tunnil suuliselt vastama. Ta ei hinda mind karmimalt, kuigi meil oli erimeelsusi, sest see poleks minu suhtes aus.

Selle lehenumbri ilmumisele aitasid kaasa:

Gerda Blande
Aliis Siniroht
Sander Talisoo
Anu Piirsalu
Eliko Talisoo
Kristel Saareleht
Andri Nõmm

Ja loomulikult suur tänu kõigile 9. klassi õpilastele toredate mõtete eest!

